

A

4797

—————

111.

Passio Domini Patri Jesu Christi.

Ha mi Urunk Jézus Krisztusnak hímszereplését, ilyen képpen követkerik a szent evangelistáknak írások szerint. Az időben mikor elkövetett volna a pogácsának Innepe napja, mely Pháriszának mondatik vala. Honda Urunk Jézus az tanítványainak Tudjátok, hogy két napok elmúlván Jusvétnek innepe leszen is az embernek fia elárultatik, hogy megfessé essék. Akkoron egybe gyűlének a papi fejedelemek az írás tudók is mind a népnek velei Caifás nak palotájában és tanácsot tartának Ur Jézus ellen, hogy ötet megfognák is megölnék is mondának vala. Ne ez innepe napon, te talán tám indulát lenne a hímszereplésben. Akkor pedig Jézus volna Bethaniában phlos Simonnak házában. Eljőve egy asszonyi állat hová alabástrom köből csinált szelencét, drága kenettel telyest is megnyitván a szelencét önté ort Jézusnak fejére. Látván pedig ezt a tanítványok igen megharagudának nyta mondván. Te mire lón e nagy kár, nagy penz em ezt eladhatták volna is a szegényeknek osithatták volna, is szegednek vala az asszony ellen; Akkor pedig Jézus mindenket megértette volna, Honda is nekik. Hire nehézelték ezt asszonyi állatra, selekedett én velem mindenkor szegények vannak veletek, de én nem mindenkor vagyok, hert hogy ezt selekedte

Passio Domini Patris Jesu Christi.

Ha mi Urunk Jézus Krisztusnak hűszenvedése, ilyen képpen követhess a szent evangélistáknak irások szerint. Ha időben
mikoron elközelgett volna a pogánusának Innepe napja, mely Phariséusok mondatik vala. Honda Urunk Jézus az ő tanítványainak
Tudjatoke, hogy két napok elmulván Júsuetának innepé veszen is az embernek fia elárultatik, hogy megfessittessék. Akkoron egybe
gyűlémek a pápi fejedelmek az irástudók és mind a népnek veszi Caifásnak palotájában, és tanácsot tartának Ur Jézus ellen,
hogy ötlet megfogják és megölnék is ^{mondanak} vala. Ne ez innep napon, se talán tén indulat lenne a ^{ny. közt} községben. Mikoron
pedig Jézus volna Bethaniában poklos Simonnak házában. Eljőve egy asszonyi állat hozzávalóan közel szelencét,
drága kenettel teljest és megnyitván a szelencét önté azt Jézusnak fejére. Látrán pedig ezt a tanítványok igen megharagvának
rajta mondván. De mire lén e nagy kár, nagy pénzben ezt eladhatták volna és a szegényeknek oszthatták volna, is sugódnak
vala az asszony elben; Mikoron pedig Jézus mindemet megértette volna, Honddi ő nekik. Híre nehetettek az asszonyi állatra,
mert jó dolgot cselekedett én velem. Mindenkor szegények vannak veletek, de én nem mindenkor vagyok, mert hogy ezt cselekedt

az én emlékeztetése miatt. Bizony mondom ti néktek, valamig prédikáltatik mind e világon az evangélium, az is az ő emlékeztetése meghirdetetik. Reméne pedig a sátán Júdeában, ki mondatik vala Iscariotesnek, és elmenvén sötét ár sötétségekkel, miképpen őtet elárulná mondván: "Mit adtok én nékem? és én őtet kéiben adom ti néktek" láthallván a zsidók igen megörülének rajta és igéruék neki harminca ezüst pénzét. És az orától fogva alkalmatosságot keres vala, miképpen őtet kéiben adhatná. Eljövén azért Húsvétnek innepé, nagyban a Bárányt áldozni kell vala. Első napján azért a pogányok innepének, megkérdeék Jézust az ő tanítványai mondván: Hol akarol hogy megkésítsük a Húsvéti-barányt, és elküldé kettőt a tanítványai közül mondván: Menjetek el a városba és egy ember egy korsó vizek jó életébe, és mondjátok ezt ő neki. A mester azt mondja te neked, Te nálad eszem meg a Húsvéti-barányt, az én tanítványaimmal. Elmenvén azért a tanítványok, úgy találák, mint Jézus megmondotta vala nekik, és elkészítették a vacsorát. És mikoron este fele volna, eljövö Jézus az ő tizenkét tanítványával és betelepédék velük és felkelvén a vacsora mellől, letévé ruháját és kendőt vön alá, és megövedvé derekát vele, és vizet töltvén a medencében kezdé mosni tanítványinak lábait és megtörteni a

kendővel. Mikorom pedig jutott volna Simon Péterre, monda neki Péter. Uram te mosod meg az én lábaimat? Felelé neki Jézus. Azt mit én most cselekszem, azt te nem tudod, de ennek utánna meg tudod. Mondá neki Péter. Isten, mert meg nem mosod az én lábaimat. Felelé neki Jézus. Ha meg nem moslak fogadot, nem leszen részed teneked velem. Mondá neki Péter. Uram nem csak lábaimat, hanem mind kezemet és fejemet. Mondá neki Jézus. Aki megmosodott, nem szoksz megmosni, hanem csak az lábait. Tű is tiszták vagytok, de nem mindnyájauk. Mert tudja vala aki őtet elárulnája, azért monda, hogy nem vagytok tiszták mindnyájauk. Kinekutánna pedig megmosta volna lábokat, és reá vette volna ruháját ismét monda nekik. Tudjátok-e mit cselekedtem veletek? In tű lártok és mestereitek lévén, megmostam lábaitokat, tű is egyitek a másoknak megmossátok lábaitokat, mert példát hagytam tű nektek, hogy a mint én cselekedtem, tű is úgy cselekedjétek. Mert bizony mondom tű nektek nem nagyobb a szolgál az ő uránál. Ha azért ezeket értitek boldogok vagytok ha meg cselekesíték. És mikorom betelepédém én onnónek a tanítványok, monda nekik Jézus. Bizony bizony mondom tű nektek, hogy egyik közületek ma engemet elárul. Ők pedig igen megismerődvén ezen, kezdének egymásra nézni és egymás között kérdekedni, - ki felel mondaná azt, és kiki mondvála neki.

Nemde én vagyok az Uram. - Mondta nekik Jézus - Aki én velem együtt nyújtja keresztjét a fába, az örül el engemet. - De jaj annak az embernek
ki által az emberek fia elárultatik - Jobb volt volna, ha az az ember nem született volna. Felkelvén pedig Judás aki őtet elárulja vala
mondta: - Nem de én vagyok az Uram. Mondta neki Jézus. - Te magad mondd. - Is mikoron vicsoráltak volna, veré Jézus a keméretet, és mi-
koron halálát adott volna, megsege és adá a tanítványoknak mondván, - tegyétek is egyetek, ez az én testem, mely tő érettetek
halálra adatik, ezt az én emlékezetemre tegyétek. A pohárt veré minckutánna vicsoráltak volna, és halálát adóim adá az ő tanít-
ványoknak mondván. - Igyatok ebből mindnyájan, ez az én vérem új testaméntamnak vére, mely tő érettetek, és sokak bűnök bocsátásáért
kiontatik. És valamennyiszer ijandjátok, az én emlékezetemre tegyétek. És mindnyájan isznak belőle, és monda nekik, Bizony monda
ti néktek nem iszom többé e szőlő tőnek vízeből, mind a napiglan, miglen ugyanon iszom veletek, az Istennek országában. Pausa
Felkelvén pedig ő hozzálok Judás, mindjárt kézieme, immár pedig éj vala. - Mikoron azért Judás elment volna, Mondta Urunk Jézus,
Hoztan dicőítetett meg az emberek fia, és az Isten is megdicőítetett ő benne. - Ha az Isten megdicőítetett benne, az Isten is megdicőítet

ötet ö magában, és mindjárt ott megdicsőíti őtet, Fraischium, még kevés ideig vagyok veletek, Keresetek engemet, és az hová én megyek,
ti jácsl oda nem jöhettek, Horda neki Simon Péter, Uram inkább hová megy. Horda neki Jézus, Az hová én megyek, nem követhetsz te most
engemet, de ennek utánna követsz. Horda neki Péter, Uram miért nem követhetnélek mostan tégedet, életemet adom te érteced. Felele
neki Jézus: Életedet adod értecem. Biönny mondom te neked, hogy a kakas nem síll az éjjel, minék előtte háromszor megtagadja engemet,
hogy soha nem ismertél engemet. És mikoron Jézus mindezeket mondotta vala, és vasora után dicséretet énekeltek volna, Himnusz Jézus
Cedion pataká melle, az olajfákvar hegyre. Követték pedig őtet az ő tanítványai, és akkoron monda nekik Jézus. Mindnyájain meglotránkorkotok
ti az éjjelen én bennem, mert megvagyon irva, megverem a pasitort, és a nyájnak juhái elosilattatnak. De minék utánna öltámadok
elől úsikek titeket Galileában. Horda neki Péter. De ha mindnyájain meglotránkorkonak is bennem, de én soha meg nem lovánkorkom. Horda
neki Jézus. Biönny mondom te neked, hogy az éjjel minék előtte a kakas síllana, háromszor megtagadja engemet. És Péter annál inkább mondja
vala. Ha meghell is veled halnom, soha meg nem tagadlak. Azon képpen a többi tanítványok is mondnak vala. És akkoron méne Jézus a majarba,

1011

mely Gessemánénak hívatották, holott vala egy kert, melybe bémene ő, és az ő tanítványai. Tudja vala pedig Judás is a helyet, mert gyakran me-
gyen vala oda Jézus az ő tanítványaival. Konda azért Jézus a tanítványoknak. Ugyetek itt, míg amoda menném imádkozom. És mellette vére
Pétert, Farkast és Jánost. És mikoron az helyre jutott volna, kezdte igen rettegni és bánkódni. És monda nekik. Homorú az én veltem mind-
halálig. Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok. Ő pedig mint egy hárszalmagyi földre, elméne tollók, és terdye esvén arccal a föld-
bőre, és imádkozik vala mondván: En szerető, szent atyám, ha lehetséges mulyer el ez a pókár én tölleu, de nem az én akaratom, ha nem a-
éd legyen. És jöve a tanítványaikhoz, és alvára talála őket, és monda Péternek. Ámon aluszol. Ékeppen nem vigyázhattál én velem, ^{igdig.}
vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok. Ismét második is elméne tollók, és ugyanazon bészéddel imádkozék. És mikoron
rosszusággal igen meg szorították, hosszabban imádkozik vala, és a verejték mint a vér cseppenk, a földre le folytak vala rolla, és akkoron fe-
kelvén az imádságnál, jöve a tanítványaikhoz, és találta őket alvára, és monda nekik. Aluszatok immár és nyugodjatok. És harmadszor is el-
menne tollók, és hasonlatos képpén imádkozék, és jöve a tanítványaikhoz, és monda nekik. Még eddig, helyetek fel menjünk elikben, mert imé

elkövetget ari engem elául. és imé Judás egyik a tizenhétből körül, vevén serceget és szolgákat mellette, jöve vola fejszerekkel lámpásokkal és botokkal. Judás pedig jelt adott vola nekik mondván. balanit én megcsókolandón, az az Krisztus fogjátok meg ötét.

Fejus pedig tudván mindemeiket, min következendők valának, elikbe méne és monda nekik. Hit kerestek. Azok pedig mondának.

A Nazarethbeli Fejüst. Mondá nekik Fejus. Én vagyok! Hogy pedig Fejus ezt monda nekik, hátra menének és a földre omlának!

Ismét megkeréde őket Fejus mondván. Hit kerestek. Azok pedig mondának. A Nazarethbeli Fejüst. Mondá nekik Fejus

Mondom ti néktek, hogy én vagyok. Ha azért engemet kerestek, hagyjátok ezeket elmenni, hogy beteljesedjen a beszéd, melyet mondtam vala. Ezek körül állván, a kiket nemem adtál, egyetsem vesztettem el. Enen körben hozzájór járulván Judás, monda

ő neki. Idvén legy mester, és megcsókola őtet. Mondá neki Fejus. Parádom Jucá micsé jöttél. Csókolással akarodé te elárulni az embernek fiát. Akkoron a isidők kezéket vetvén Fejusra, és megfogák őtet. Simon Péternek pediglen mikor töre vola, kivona azt

és a papi fejszedelmének szolgájához csapá, és a jobb felét elvágá. A szolgának pedig Nolekus vala neve. Mondá pedig Fejus Péternek.

Bocsásd a te törődést hűveljedbe, mert mindnyájuknak fegyvert fognak, fegyver miatt elvesznek. Arra art vélede, hogy nem ké-

hettem volna Atyámat, és adott volna nekem többet tizenkét sereg angyalokból. Arra art utasod, hogy a pohárt, melyet atyám

nekem adott meg ne issam. Arra hogy teljének be az irások, mert ennek így kellett lenni. Akkor mondta Jézus a zsidóknak.

Hikeppen egy baterra, úgy jöttetek én reám, hogy megfogjátok engemet, de ez a ti órátok, a sötétségnek hatalma. És akkor az is

tanítványai mind elhagyák őtet, és elfutának. És egy nőmü némü ifjú követi vala őtet, ki gyolcsban meitelen takarta vala magát,

és megfogják az ifjút. Ő pedig nekik haosván a gyolcsot, meitelen elfuta körülök. - A sereg arét is a zsidóknak szolgái, megfogják Jézust

és megkötöék őtet, és először viték Annas Püspökhez, ki ifja vala Kajafának. Annak utánna viték őtet Kajafához, vala pedig Kajaf-

as ki tanácsot adott vala a zsidóknak, hogy jobb volna egy embernek meghalni a köz népért. Követik vala pedig Urunkat két tanítványi

tárol, Simon Péter és János. János pedig minor esméetibe volna a papi fejedlemnek, bemiéne Jézussal a palotába. Péter pedig áll

vala kívül a pitoruban. Mikor pedig az ajtó tartó lányod látta volna Pétert, monda ő neki. Te is az embernek tanítványai körül való vagy.

megtagadta Péter azt mondván neki. Asszonyi állat nem vagyok, sem tudom mit mondasz. Keressen vala pedig hamis tanúkat Ur
Jézus ellen, hogy őtet megölésék, de nem találhat vala. Vegre jövenek két hamis tanú, akik mondának. Ni hallottuk hogy ez
ember azt mondotta, Uronthatom az Istennek templomát, és harmadnapon ismét felépíthetem őtet. Jézus pedig csak halgat
vala. És felkelvén a pápi fejedelem monda Jézusnak. Semmit nem felelsz a tanu bizonyosságokra. Jézus pedig felele neki.
Megkérde őtet ismét a pápi fejedelem mondván. Kérszerítlek tégedet az élő Istenre, hogy megmondjad mi nekünk, ha te vagy Krisztus,
Istennel szent fia. Felele neki Jézus. Te magad mondád, mert én vagyok. Akkoron a főpap megvaggatá ruháját mondván. Három-
lást szölla. Ni sikerűg imondr a bizonyosságokra, imé mostan tő hallatok az ő hárombasát, mi tetszik tő nérték. És mindnyóján
felkiáltának mondván. Melto az haldlra. Akkoron a kik tartják vala Jézust, őtet arcul pöndösék, és nyakon verék
Nemelyek pedig be köték szeméit, és arcul ütök vala mondván. Profétálj Krisztus. és mond meg hiszolda ütött mostan tégedet
Hikoron azért a szolgálókat tette nek valna a palotában, füttörnek vala, mert hideg vala. Simon Péter is köztök áll vala

és jöttök vala, és mikor látta volna más leányos'. Herde mondani csaknak, a nek ott állnak vala. Te is a társadéki Férussal

vala. Megtagadá ismét Péter, hogy nem tudná hivólva, és soha nem is ismerte volna az embert. És a szolgák körül is némelyen

herdek neki azt mondani. Bizony te is azok körül való vagy, mert meg a széd is megmutatja, hogy Galileából való vagy. Honde

neki eozik a papok szolgái körül. Annak a rokonsága, kinek Péter elvágta vala a felét. Nemde nem láttalak én teged a kert-

ben s'välle. Akkoron Péter harmadszor is herde esküdni és átkozodni, hogy soha nem ismerte volna az embert, ki felét szelkémnek

és mindjárt a kának szölla. És megfordulván Urunk tekintete Péterre, és megemlékezék Férussnak beszédéről, melyet mondott

vala, hogy minnek előtte a kának szöllana, háromszor megtagadsi engemet. És kimenve én omam Péter, keservesen szia.

Dékán

Reggel pedig lévén össze gyűlölének a pápi fejedelmek, az idestudok és mind a népek vérséi, Ur Jezus ellen, hogy ötöt megölnéjék.
Mondának vala azért mindnyájan Te vagyé azért az Istennek fia. Jezus pedig monda nekik. Te mondjátok. Ők pedig mondanak.
Hi sükség több tanorra, mi magunk halottuk az ő szájból. És felkelvén a sokaság, kötözve visék Jezust a tisztartónak, Ponceus
Pilátusnak kezében. Akkoron látván Judás hi ötöt elárulta vala, hogy elkarhozott volna, megtervén magában, megörv a zsidóknak
a harminca ezüst pénzt mondván. Bétkertem elárulván az ártatlan vért. Ők pedig mondanak. Hit gondolunk mi velle
am te lássad, és elvetvén a pénzt a templomban, elmenvén felakasztá magát, és kétfélé kasada, és az ő bele kiomla. A papok
pedig vevén a harminca ezüst pénzt mondanak. Nem illik hogy az Isten hádjába tessék ötöt, mert vének ára. És tanácsot tartának
felölle, és megverék egy farakasnak mészjét ő velle, az jövedelgyeknek temetségekre. És hívaték az a mész vének mészjének, mind az
mai napiglan. Akkoron betelék az ius est mondván. És vevék úgy mond a harminca ezüst pénzt, a megbesültetett Krisztusunk árát
és adák azt a farakasnak mészjében, amint elrendelte voltan az Ur Isten. Reggel azért visék Jezust Pilátushoz, és a papok be nem
menének a palotába, hogy meg nem fertőstetnének, de hogy megennék a húsvéti bárányt, Himéne azért Pilátus hozzájok mondván

er kell

Hiben vádoltatok ez embert. Mondának o neki. Ha ez ember bűnös nem volna. Semmi képpen őtet neked nem adtuk volna. Mondot
nekik Pilátus. Bejöttök hát ti. és a ti törvényetek szerint ítéltétek meg őtet. Mondának erre a zsidók. Nekünk nem illik senkit megolmink
Mondván nekis. Ezt találtuk fel o benne, hogy a mi népünket elfordította és megöltötte a császárnak adott adni és magát királyná
tette. Béméne azért Pilátus az itelő háiba, és megkezdé Jesus mondván. Te vagy-e a zsidók királya. Felele neki Jesus. Te magadból mondod
ezt, avagy egyébek mondották én felelem te neked. Mondta Pilátus. Mi nem zsidók vagyunk. A te nemzeted és a papok, aztának emekem
mit eslekedtetél! Felele neki Jesus. Az én országom nem e világi ország, ha pedig e világból való volna az én országom, bizonyára az én ad-
gaim utékednének, hogyan adattam volna a zsidók kezébe. Mondta neki Pilátus. Azért király vagy-e te. Felele neki mondván. Te mondád
mert király vagyok de erre születtetem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Munden azért valaki az igaz-
ságból vagyjon, hallgatja az én beszédemet. Mondta neki Pilátus. Micsoda az igazság? És mikoron sokan vádolták a zsidóktól.
Semmit nem felele nekis. Kéldé pedig Pilátus őtet Herodesnek. mert ő is az időben Jeruzsálemben vala. Látván Herodes igen öntö vajtta.
mert sok időtől fogva kívánta vala látni, és remélt vala, hogy valami nagy csodát tenne ő elötte. És kérdé vala őtet sok beszéddel, de ő

semmit nem felelt neki. Csufolván pedig fehér ruhába öltöztette őtet, és megküldte Pilátusnak, és megbarátkozának Pilátus és Herodes ~~az~~ napra

mert annak előtte haragba valának. Pilátus pedig öme hívta apapokai. Mondta ő nekik: in semmi vétket nem találok es emberben. megbrintetvén

azért eleresztém őtet. Sokáskor pedig tii nektek, hogy az imnapon egy fogjot bosszúság el bímentek. helyinet anagyáton azért, hogy elbosszús-

som tii nektek, Barabást avaroz a Krisztust, kaidóknak királyát. Felkiáltának mind az egész sereg mondám, sem est hanem Barabást. Ulovu

pedig Pilátus az itéls' sikkben hozzá küldé az ő felesége mondván. Semmi kőöd ne lépni neked azial az igazsal, mert az éjjel demontban, sokat

senvedtem érte. Pilátus azért szólla nekik mondván. Mit anartok azért, hogy eslekedjem a Féussal. Kit mondatok sidok királyának

leok pedig, felkiáltának mondván. Fessid meg, fessid meg őtet. Pilátus harmadszor is monda nekik. Hi gonost eslekedett, semmi ha-

lábra valót nem találom ő benne. Ok pedig annál inkább kiáltanak vala mondván. Neg fessitesék. Akkoron Pilátus igen megostorvára

Féust. Antérek pedig öltözteték őtet veses borsomy palástban, és töröslől font koronát nyomának a fejére, és nádszálat adának a

kezelbe, és csufolván terdre esnek vala előtte, és imádják vala, és idvelik vala őtet mondván. Telver légy sidóknak királyca, és csupul pök-

donk vala es verik vala, es a nádszálat hi verik vala kezelbe, es verik ~~ella~~ fejt. Timene ismét Pilátus ő hozzájuk, es monda nekik.

Im kihírom ítet ti nektek, hogy meg tudjátok, hogy semmi hatalma való okot nem találtam ő benne. Kijöve azért Jézus viselvén a toris koronát és a bárány

pelástot, és monda Pilátus. Ime az ember. Mikoron azért látták volna ítet, hídlyak vala mindnyájan. Fesítod meg, feszítod meg ítet. Mondá ne

kih Pilátus. Vegyetek hát ti, és a ti törvénytek szerint, feszítsétek meg ítet. Felelnek neki a zsidók. Tekünk törvényünk vagyon, és az szerint meg

kell hallni, mert Jsten páncak tette magát. Mikoron ezt hallotta volna Pilátus, igen megfélemlék. Koméne azért Pilátus az itélé háiban, és monda

Jézusnak. Koméne való vagy te. Jézus pedig semmit nem felelt neki. Mondá azért Pilátus. Nekem nem felelsz, nem tudok, hogy hatalmam

vagyon én nekem, tégedet eleresztenem, és hatalmam vagyon tégedet megfeszíttetnem. Felelt neki Jézus. Nem volna te nekem én rajtani semmi hatalmam

ha onnan feiyül nem adatott volna nekem, és ennek okáért, aki engemet a ti kezébe adott, nagyobb büne vagyon. És azért okot keres vala

Pilátus, hogy ítet eleresztené. A zsidók pedig üvöltönek vala mondván, Ha ezt elereszted a császárnak nem lesz barátja, mert valaki királyja teszi

magát, kéllene mond a császárnak. Mondá neki Pilátus. A ti királyatokat feszítsem meg. Felelének neki a papok. Nincsen királyunk

hanem csak császáruk. Látván azért Pilátus, hogy semmi nem használna, akarván eleget tenni a népnek, azt itélé, hogy amit kívánának

a lenne, és azért vást kére elő. Kézit megmosá mondván. Értetlen vagyon az igaznak veitől. Am ti lássátok. És felkiáltu az egész

sokaság mondván. Az ő vére mi rajtunk. És a mi síainkon legyen. Akkoron Pilatus halálra ítéli Jézust, és keresztbe adá, hogy az ők kívánságok szerint

megfessenek. Barabást pedig elereszté nekik. bala pedig az arabis tolvaj. Akkoron a vitelen megfogák Jézust, és levonák velle a bársong balástot

és az ő magai ruhájába öltöztetik őtet, és vállára adának egy néhai keresztet, hogy a feszítésnek helyére kivinné. És mikoron elfajadván nem bírójá,

találának egy Csi remeteli embert, hogy a mésből jöve. és azt henyseríték, hogy a keresztet visse. Kötetik velle pedig Jézust férfiakkal és asszonyi általok-

nán sokasága. Aik kesereg és sírtják velle őtet. Jézus pedig felejük fordulván monda. Jézus alémnek leányai, ne sírassatok engemet, hanem ti

magatokat, és a ti magzatitokat. Mert imé eljönnek a napok, melyekben azt mondjátok, Boldogok a meddők és a méhek kik nem szültének, és az

emblok kik nem szoptattanak. Akkoron kezdik őt mondani. Kacagjatok veánk hegyek, és halmon fedjétek el minket, mert ha a nyers fán őt mivelik

az aronnak dolga mint léson. bitetnek pedig ő velle más két gonosztevők is, hogy megfessék őtet. És verek Jézust a kopasztó hegyre, melyet esidoul Gol-

gotának hívták, és adának inya ecsetet mirhával és epével elegítettet, és mikoron megkostolta volna, nem akara innya. És akkoron feszítének meg ő mel-

lette két latronat. Egyiket jobb kei felől, másikat balkei felől. Jézust pedig középen. És ott betelék az igaz, mely azt mondja. És az elűshok köze számlal-

talak. És monda nekünk Jézus a keresztján. Istenem, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek. Megia pedig Pilatus az ő

holáinak okát, és helyestül feje fölben mondván. Nazaretheli Jézus zsidóknak királyá, vala írva görögül, deákul, és pedig az írást sokan olvának vala.

mert közel vala a bároskos a hely. Mondának vala pedig a főpapok Pilátusnak, Te ird zsidok királyának, hanem hogy ő maga mondotta magát zsidók

királyának. Felele nekik Pilátus. É mit megittam, megittam. A vitézek pedig vettek az ő ruháját, és negy részre oszták, mindenüknek egy-egy részt, és a

köntöst is. Vala pedig a köntös varrás nélkül való mérső szövés. Mondának azért ökörtök. Ne metéljük el ezt, de vessünk sorsot ő részé, hogy beteljesed-

jen az írás, mely azt mondja. Megoszták ő köntösét az én ruháimat, és az én köntösömre sorsot vetének. állanak pedig a Jézus kereszt feje mellett,

az ő anyja Mária, és több szent asszonyok. Mikoron Jézus látta volna az ő anyját, és a tanítványt kit szeret vala ott állani. Mondá az ő anyjának.

Ime asszonyaitat a te fiad bűntán monda a tanítványnak. Ime a te anyjad, és ez órától fogva a tanítványt övéjévé fogadá. Én pedig azon

elő memek vala, sídalmarának fejeket csóvalván rajta mondván. Vaj te hi elrontod az Istennek templomát, és harmad napra mást építes, szába-

dítsd meg most magadat, ha Istennek fia vagy, szállj le a kereszt feiről. Én képpen a főnépek is csúfolják vala mondván. Egyikkel megszabadí-

tott, szabadítsa meg most ő magát, ha Istennek fia, és hiszünk ő benne. Én képpen a latrok is, nin én vele együtt megfeszítették vala, sídalmar-

adk vala ötlet mondván. Éa te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat, s minket is magaddal. A másik pedig fessdi vala ötlet mondván. És így le se-

leled az istent. Ki ugyan kárkörtetésbe vagy. Ki pedig méltán szenvedünk. mert a mi gonoszt eslekedtünk jutalmát vesszük. És pedig semmi gonost

nem tett. És mond vala a Jézusnak. Uram emlékezél még én róllam, minor jutandam a te országokban. Mondá neki Jézus. Ha velem lenni jussz.

disomban. Vala pedig úgy mint hatod óra felé, és nagy sötétség lőn mind az egész földön, hat órától fogva, mind egész kilenced óráiglan. És kilenced

óra felé. nagy fel sóval kiáltá Jézus mondván. Elí Elí Lamma sabactani. az az. Istenem Istenem, miért hagytál el engemet. És né

melyek az ott állók közül mondanak. Az Ilyést hívja ez. Tudván pedig Jézus, hogy immár mindenek beteljesedtenek volna, hogy betelje-

sedniek az irás monda. Komjáhozom. Vala pedig ott eor edény teljes ecettel, és megtöltének egy spongyát ecettel és iszappal, és nyújták

sajához hogy innék. Mikoron pedig megrostolta volna monda. Beteljesedett. És ismét nagy fenszóval kiáltá mondván. Isten szerető szent atyám

a te kezedbe ajánlom az én lelkemet. És hogy ezeket mondotta volna, befuggenté fejét. És lelkét kibocsátá. És imé a templomnak árnyék tartó

karjaitya, két felé hasada, tetejétől fogva mind az alyáig, az föld megindulca, a kőszilák lezakadorának, és a koporsók meggyilának, és sok

szenteknek testek, kik elaludtanak vala, kijövenek a koporsóból, és a feltámadásnak útama, bemenének a szent városba, és sokaknak megjelenének.

Mikor mindereket látta volna az hadnagy monda. Bizony ez ember Istennek fia vala, és a több sokaság ezeket látván, veri vala mellét.

Állanak pedig távol az ő esmerői, és több svent asszonyok, kik Galileában szolgáltak vala neki, kik nőiök vala Mária Magdolna
is, és többek kik ő velle Galileából jöttek vala Jerusálembe. A zsidók azért, hogy az nagy innegy esti vala, hogy ne maradnának a testek
a ján^{us} sombatra. Kérék Pilátust, hogy megtörtenek szárait és levetteneik. Eljövenek azért a vitések, és az elsőnek megtörék szárait,
és a másikonak is, ki megfenítetett vala ő velle. Féruhos pedig mikoron jutának, és láttak vala, hogy inkább megholt volna, nem tö-
rök meg szárait, hanem egyik vitéz lánczával az ő állalját megokkelté, és legottan véres víz folya ki belőle. És a ki ezt látta tanu-
bíronyságot tön ő kölla, és tudjaik hogy igaz az ő tanu bíronysága. Lőnek pedig ezek hogy az irás beteljesednek. Coontot meg ne tör-
jék ő benne. És ismét más irás is azt mondja. Heglatják kit általokeltének. És ennek utánna mikoron este felé volna, eljöve
egy gazdag József nevű ember. Ki Arimatiából való ember vala, ki arsidónnan tanácsokra nem hártott vala, mert ő is Féruhosnak
titkon való tanítványa vala. Bátorságot vevén méne Pilátushoz, és megkevé tölle Féruhosnak testét. Pilátus pedig mikoron meg-
értette volna, hogy inkább megholt volna, igen meggyodálja vala. Levevén azért József Féruhosnak testét a kereszt fáról, tesita gyolcs-
ba takará őtet. Eljöve pedig Nicodemus is, hováin drága kenetet úgy mint víz fontot, és megkenék azval Féruhosnak testét, és gyolcs

bepedőben társának ötét, amint sokasok a zsidóknak temetheséi. Vala pedig vala közel egy kert, és a kertben egy új koporsó, amelybe
 még senki nem temettette vala, azt pedig József ö magának kívántatta vala, és abba helyezteték Jézusnak testét. És nagy követ fordítván
 a koporsó ajtajára, elmentek onnan. Az angyali állatok pedig nézik vala a koporsót, melybe Jézusnak testét tettek vala. A nagy in-
 nepen pedig a szombaton, venteglőnek az Istennek parancsolatja szerint. Más nap pedig mely az innep, esti vala, önégyülből
 az újas tudók, és a nejeinek vénei, és menének Pilátushoz mondván. Uram megemlékezünk rólla, hogy e esküld meg életben azt mondotta,
 hogy harmadnapra halottaiból feltámadna. Parancsoljad az őt, megerősítései a koporsót, teljes harmad napiglan, mert netalán el-
 jönnék az ő tanítványai, és ellopják őt, és azután azt hirdetik a nejeinek, hogy feltámadu halottaiból, és így az utolsó tevelgyés
 nagyobb-leken az elsőnél. Ő pedig monda. Ambátor irizátek és elmenvén erősítétek meg a koporsót. Ők pedig elmenvén meg-
 erősíték a koporsót, megpecsételék a koporsó követ, és az őzöket könnyűle hagyták.

1935. április 11. Hétfő

Mezei

Handwritten text, possibly a date or reference number, written vertically across the top of the page.

Handwritten text at the top of the first staff.

Handwritten text at the top of the second staff.

Handwritten text at the top of the third staff.

Handwritten text at the top of the fourth staff.

Handwritten musical score consisting of seven staves of music. The notation includes notes, rests, and bar lines. The music is written in a single system across the staves.

Handwritten numbers 4, 6, 5, 4, 3, 2, 1 written vertically on the right side of the page, corresponding to the staves.

Handwritten notes at the bottom of the page, including:

- 1. 26.11.1911
- 2. 26.11.1911
- 3. 26.11.1911
- 4. 26.11.1911
- 5. 26.11.1911
- 6. 26.11.1911
- 7. 26.11.1911